

Minningarorð um Sofus á Sýnuni í Oyndarfirði

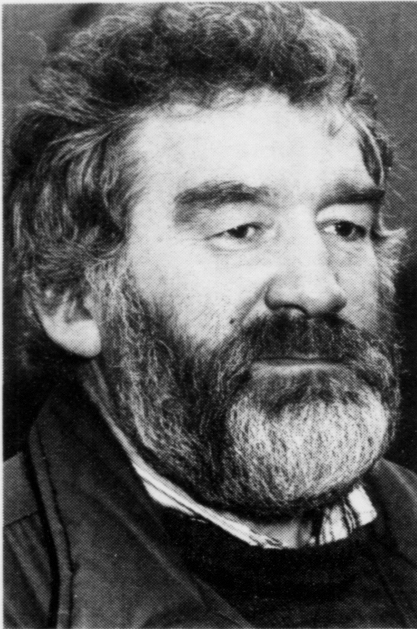
Herfyri varð Sofus Klein Joensen, Sofus á Sýnuni, borin til gravar í kirkjugarðinum í Oyndarfirði. Sofus doyði knappliga í bestu árum og eitt sárt sorgtám hvílir eftir hann, nú kransarnir gulna á leiðinum.

Sofus var oyndfirðingur. Í Oyndarfirði steig hann fyrstu fetini, her vaks hann upp og her endaðu allar hansara ferðir, eisini tann seinasta.

Nøkur ár vóru millum meg og Sofus, soleiðis kennist tað í dag. Men tá eg var smádrongur, var Sofus tann stóri. Hjá børnunum eru tey vaksnu fyrimyndin og eru tað vaksin, sum eisini eru litfagur og skapandi, so situr myndin enn fastari.

Eg minnst hann sum ungling og vaksnan. Tað hendi nakað, tá Sofus var heima. Tú keddi teg ikki saman við honum. Hann kom, sum tann dugnaligi veiðumaður hann var, við harunum á baki oman úr fjøllunum, tá hugnaliga jóltíðin nærkaðist. Hann kom oman av Vatni ella innan úr Firði við tráðu í aðru hond og sífatteggju í hinari. Og so fleyt hann á fjørðinum í Krákuni, lítila fýramannafarinum, sum hann hevði latið smíðað. Ferðirnar eru óteljandi, har Sofus kom aftur á landi, antin undan Nestanga ella undan Stongini, við fongi í rúmi og hvítbringaðum flogfenaði á bekk. Aftaná slíkar ferðir veit eg at Sofus kendi seg ríkan.

Um hesa tíðina fyri sjey árum síðan vóru eg og Sofus saman til skips. Vit vóru saman trýggjar mánaðir hetta summaríð við



einum lítlum trolbáti á landleiðini. Hetta árið lærði eg Sofus at kenna sum menniskja og minni um hetta summaríð fløva, tey fylla út í tómleikanum, nú Sofus ikki er meira okkara millum.

Sofus var vitugur við viðum flogi. Sofus var sjómaður burturav, fiskimaður og góðan skúla hevði hann gingið. Hann var sera handigur til altarbeiði umborð á skipi, hann var nærlagdur og røkin.

Hann var eitt náttúrunnar barn og hann elskaði lívið í náttúruni. Bæði tað sum svam niðri í bika-svarta dýpinum og tað sum fleg og sveimaði yvir okkum.

Hetta gjørdist eitt hend-

ingaríkt summar bæði við álvara og gaman. Sofus var hittinorðaður og vit skemtaðu okkum óført umborð, men vit tosaðu sanniliga eisini um lívsins álvara. Alt var tó ikki arbeiði hetta summaríð, onkuntíð komu vit í havn, eisini uttanlands og tá var veitsla og tað við lít.

Sofus hevði altíð útferðarhug og tað sum hendi uttanfyri Føroyar hugtók hann nógv. Sofus hevði siglt úti og hann hevði víðan sjónarring. Sofus tosaði ofta um londini sunnanfyri. Tú legði merki til, at hann var ein gløggur eygleiðari. Hann tosaði ikki bert um hvítar baðistrendur og kávalæti á betri hotellum. Hann hevði eisini stóran

áhuga fyri hvussu fólkið í landinum hann vitjaði hevði tað, hvussu tey búleikaðust. Umframt at hava siglt í stóru verð, so gjørdi Sofus eisini onkra ferðina aftur at vitja stóð har skip hansara hevði verið. Hann var hálva-vegna vælkendur í Portugal og har knýtti hann mong vinabond. Útferðarhugurin hjá Sofusi var ein stórir partur av hansara lívi.

Sofus var ein ógvuliga ættkærur maður og uttan at gera mun á nøkrum, so mundi mamman standa honum næst. Sjálvdan havi eg hoyrt nakran tosa so vakurt um móður sína, sum Sofus.

Tey fægstu av okkum liva í hesum heimi uttan mótbúð av nøkrum slagi. Tað gongur ójavnst á. Viðhvørt er leikurin lættur og aðrar tíðir er nátt í sál. Soleiðis var eisini hjá Sofusi, hann reið eftir aldryggjinum leikandi lætt og heimurin lá allur framm- anfyri honum. Hann var eisini niðri í aldudalinum og vendi. Nú hevur hann frið.

Á einum lítlum gravsteini í nýggja kirkjugarðinum í Havn standa hesi vøkru orð, leysliga endurgivin eftir minningum. "Man doyri ikki, man fer upp til Jesus pápa".

Hanna, nú syrgir tú sonin. Hann íð sigur: "Sí, eg eri við tykkum allar dagar, alt til veraldar enda" fylgir eisini tær og veitir troyst til tín og tíni næstu.

Friður veri við minningum um mín góða vin Sofus. Tøkk fyri tað tú vart.

Jústinus Eidesgaard

Ung í arbeiði

Tú, sum fer ella er farin úr skúlanum og hevur áhuga í einum skúlaári við øðrvísi innihaldi, kom í Tvøroyrar skúla

tórsgadin, 2. juni, kl. 15.00

og fá nærri at vita ella ring til skúlan, tlf. 71582 ella 71062

Tvøroyrar skúli

Klaksvíkar Sjúkrahús

Bandagistur og Ortopædiskur skómakari frá Samfundet og Hjemmet for Vanføre i København, arbeiða á Klaksvíkar Sjúkrahúsi 7.-8. juni og á skaðastovuni á Landssjúkrahúsinum 9. juni 1994.

Tíð fæst við at ringja á Klaksvíkar Sjúkrahús, tlf. 55463.

Inngongd er norðanfyri í kjallaranum í starvsfólkahúsinum.

LUTASEÐLARNIR

til frama fyri føroyska luttøku á Oyggjaleikunum 1995 á Gibraltari eru nú drignir.

Vinnarnar eru:

1. Ferð við Norrønu til Danland	461
2. Gávukort á 5.000 kr. í Miklagarði	13.554
3. Gávukort á 5.000 kr. í Føroya Keyppssamtøku	6.993
4. Gávukort á 5.000 kr. frá Statoil	4.303
5. Gávukort á 5.000 kr. frá Shell	7.323
6. Gávukort á 5.000 kr.	5.858
7. Gávukort á 5.000 kr.	4.017
8. Gávukort á 5.000 kr.	14.001

Vinnarnar verða bidnir um at skriva navn og bústað á seðilin og senda hann til: Oyggjaleikanevndina, Box 223, 110 Tórshavn.

Vit takka hjartaliga fyri stuðulin!

OYGGJALEIKANEVDIN

Føroya Bjór í Suðuroy

í Trongisvági, er opið:

Mánadag:	10.00–12.00 & 4.00–17.00
Týsdag:	10.00–12.00 & 14.00–17.00
Ónsdag:	10.00–12.00
Tórsdag:	10.00–12.00 & 14.00–17.00
Fríggjadag:	14.00–18.00

Leygardag er stongt!

Vit heita á fólk um ikki at koma við leysum fløskum tórsdag og fríggjadag.

SÍÐAN 1888



EYKA-ADALFUNDUR

verður í KFUK mikukvøldið 15. juni, kl. 19.30

KFUK - Tórshavn

Ringið!
– og vit skriva

11820

SUÐURSTREYMOYAR SJÁLVSTÝRISFELAG

hevur

3. og seinasta uppstillingarfund

til lögtingsvalið
mikukvøldið 1. juni 1994, kl. 19.30
Á LANDSBÓKASAVNINUM

Suðurstreymoyar Sjálvstýrisfelag